

Durmuş Hocaoğlu

Eğitim’de İkinci Dil ve Etnik Fragmentasyon: III

Yeniçağ, “Analiz”., 14 Ekim 2007, Pazar., s.08
“Analiz” Sıra No: 578; 2007-093; Ekim-06

YENİÇAĞ

Bu küçük tefrikanın ilk iki bölümünde, Türkçe’nin dışında herhangi bir dile – daha anlaşılır şekli ile, asıl hedef olan Kürtçe’ye – “resmî eğitim” dili niteliği kazandırılmasının, hukukî ifâdesiyle “*eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına ana dilleri olarak okutulmasının ve öğretilmesinin*” (1982 Anayasası, Madde 42) yolu açıldığı takdirde, bunun, ardışık dalgalar gibi bir zincirleme reaksiyonu tetikleyeceğini ve ilk dört safhanın sonunda, Türkiye’de tekil yapı yerine fiilen oluşmuş **ikili** yapının **hukukî** tesciline sıranın geleceğini ve bunun da Anayasa’da yapılacak köklü bir tâdilât ile, *Türkiye Cumhuriyeti’nin, Türk ve Kürt halklarından oluşmuş bir devlet ve resmî dillerinin de Türkçe ve Kürtçe olduğunun hükme bağlanması ile tescil edileceğini söylemiş ve fakat, “ama dahası var; buraya kadar getiren elbet de burada ve bu kadarcıkla bırakacak değil”* diyerek sözü orada noktalamıştık.

İmdi nedir işbu “dahası” ve nedir “buraya kadar getirenin burada ve bu kadarcıkla bırakmayacağı”?

*

**

Bundan sonra herşeyin “mutlu son” ile noktalanması için yalnızca dört safha kalmıştır ve bu da “Büyük Proje’nin Final Safhası”dır:

5. Safha’da, sıra, 4. safhada söz konusu ettiğimiz Anayasa değişikliği ile dönülmesi çok zor ve hattâ imkânsız bir yola girmiş olan Türkiye’nin idârî yapısının “üniter” sistemden “federal” sisteme tebdîl edilmesi olacaktır. Tabiatıyla bu değişiklik dahi çok radikal olacağı için muhtemelen bir adımda tahakkuk ettirilmeyecek ve kuvvetli ihtimâlle, “**Türkiye Cumhuriyeti**”nden “**Türkiye Federal Cumhuriyeti**”ne geçişin hukukî süreci şu şekilde olacaktır: **Mahallî İdâreler Reformu** tam ve noksansız sûrette yapılarak, **Merkezî Sistem** kademeler hâlinde dağıtılacak ve böylelikle her il bir tür ‘feodal’ nitelik kazanacaktır; bu, işbu *feodal* illerin *federalleşmelerinin* başlangıcı olacaktır. Bunun için ise, bugün dahi tedâvülde bulunan çok ‘zekî’ gerekçe de, aslında üniter devletleri parçalamak için uygulanan, federal devletlere mahsus **Subsidiarite** prensibinin mâsûmâne bir Türkçe terim hâline getirilmiş karşılığı olan “**yerinde yönetim**” olacaktır.

6. Safha’da, **Mahallî İdâreler** ile açılan yol, yavaş-yavaş, adım-adım “federasyon”u tahakkuk ettirecektir; ama dikkat! Hâlâ adım-adım; burasını asla unutmamalıyız: Türk’ün kamışı oldukça yumuşamış ve salamı da epeyce doğranmış olmakla berâber, hâlâ tehlike arz etmektedir. Onun için adım-adım; yâni, muhtemelen şöyle: **a**: Bu federatif yapı ana hatlarıyla iki kısımdan oluşacaktır; **Kürt Bölgeleri** ve “diğerleri”.

“Kürt” adı ve “federasyon” sıfatı muhtemelen hiç zikredilmeyecektir; adın önemi yok, nasıl olsa gelecek, acele işe Şeytan karışır sonra. **b:** Olağan-üstü yetkilerle donatılmış Belediyeler, federasyonlaşma sürecini adım-adım gerçekleştirecek olan motorlar olacak; müstakbel Kürdistan haritasında yer alan her belediye meclisi, resmî veya gayri resmî olarak bir “**mahallî parlamento**” vasfı taşıyacaktır; işbu mahallî parlamentolar birer “**mahallî hükûmet**” teşkil edecek ve “**belediyeler**”den “**devlet**” çıkarılacaktır. **c:** Bütün bu süreçte ve bu müddet zarfında, müstakbel “Devlet-i Aliyye-yi Kürdistan”ın bağrından fişkıracağı federasyonlaştırma bölgeleri Merkezî Hükûmet’in - yani biz Türklerin - sırtından ve kesesinden tosun gibi büyütülmeye devam edilecek; müstakbel **Ebed-Müddet Büyük Kürdistan**’ın bütün alt ve üst yapısı biz Türklere hazırlanacaktır.

7. Safha: Türkler, artık yapabileceğini yapmış, verebileceğini vermiştir; sıra, adı ne olursa olsun, fiilen **federasyon** olan bu yapının hukukî bir statüye kavuşturulması ve daha ileri bir aşama olan, “**bağımsız devlet**”e tahvîlidir. Bu da güzellikle, olmazsa, zorla olur: Bütün bu mahallî yönetimlerin parlamentoları olağan-üstü bir celse akdederek bütün dünyaya bir deklarasyon yayınlar ve nominal (adsal) federasyon - veya otonomi veya bağımsızlık - statüsünden real (gerçek) federasyon - veya otonomi veya bağımsızlık - statüsüne geçtiklerini îlân ederler. Merkezî Hükûmet ve Merkezî Parlamento bunu kabul ederse ne alâ; değilse, buradan kavga, yâni iç-savaş çıkar veya ABD müdâhale eder..

8. Safha: Artık “**Perde**” inmiştir. Gerekli bütün zemîn, ahvâl ve şerâit bilâ noksan tahakkuk etmiştir; herşey hazırdır: Türkiye’nin doğum sancıları sona ermiş ve nur topu gibi bir Kürdistan peydahlamıştır. **Perde** budur.

**

Oyun sona ermiştir; herkes evine gidebilir.

Birkaç yıl sonra Kürt ve Türk devlet adamları biraraya gelerek birbirlerinin elini sıkabilir ve “kültürel ve tarihî ortak paydalar” mavalını anlatabilirler.

**

Yine bitti mi?

Hayır!

Kolay-kolay bitmez; “belki de yeni başlıyor..

Yâni, muhteremler, “ver kurtul” diye birşey yok; verince “dahası gel” denecektir.

